

Hódolat ?felségének

2025 január 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

KERESZTESHADJÁRAT – A Szent Korona szuverenitásunk és önazonosságunk jelképe és letéteményese.

Negyedszáz évvel ezel?tt szabadult ki múzeumi fogságából és foglalta el helyét az Országházban a Szent Korona. A szabadítás az els? Orbán-kormány soha el nem évül? történelmi érdeme, amelyet a történelemkönyveknek ill?

és szükséges megörökíteniük. Nem aktuális politikai megfontolásból, hanem azért, hogy az utókor megismerhesse és megérthesse a magyar szuverenitás és önazonosság visszaszerzésének küzdelmes folyamatát. Az ?sid?kb?l származó Szent Korona ugyanis szuverenitásunk és önazonosságunk jelképe és letéteményese.

Nemcsak m?tárgy, nem csupán beavatási ékszer és hatalmi jelvény, hanem örök kapocs Isten és a magyarság között, minden hatalom és jog forrása, akit (nem amit!) nem túlzás ?felségének nevezni. Bármi, ami e renden kívül, pláne azzal szemben létezik: illegitim.

A Szent Korona végigkíséri történelmünket, meghatározza és szabályozza önmagunkhoz, a világhoz és Istenhez való viszonyunkat. Megtart minket minden vészen át, hatására mindig új magyar élet sarjadt az eltiportatások után, visszarendezve a meglódult id?kben helyükb?l kizökkent viszonyokat a törvényes rend keretei közé. Csak az lehetett Magyarország királya, akit megkoronáztak vele, és ebb?l megrendíthetetlen jogrend fakadt. Miként Nobel-díjra jelölt kit?n? írónk, Tormay Cécile megállapítja Bujdosó könyv cím? naplóregényében, a Szent Korona maga Magyarország.

Sokan támadtak rá az évszázadok folyamán, sokan próbálták elveszejteni, de a Szent Korona mindent és mindenkit túlél. Letaszíthatták a címerr?l 1849 republikánusai, megkísérelhették elszakítani t?le a hazát és a nemzetet 1918–19 szabadk?m?ves és bolsevik országveszt?i, múzeumba zárhatták a múltat végképp eltörölni akaró felforgatók, a Szent Korona mégis itt van velünk, védelmez minket és irányt szab nekünk.

Keletkezését illet?en sokféle elmélet létezik, annyi bizonyos, hogy a világ leg?sibb beavatási jelvényei közé tartozik. Legkés?bb a XIII. században írott dokumentumok által igazoltan Szent Koronának nevezték, utalva puszta tárgyi mivoltát meghaladó szakrális többlettartalmára. Történetének els? összefoglalása Révay Péter Turóc vármegyei f?ispán 1613-ban latin nyelven írt Magyarország több mint hatszáz éve tündökl? Szent Koronájának eredetér?l, jeles és gy?zedelmes voltáról, sorsáról cím? munkája.

Révay azonban korona?r is volt. A magyar királyok ugyanis mindig különös gondot fordítottak a Szent Korona ?rzésére, nélküle egyetlen uralkodó sem léphetett törvényesen trónra. A szertartásnak egykor szigorú szabályai voltak: Székesfehérváron kellett megtartani, és a Szent Koronát a mindenkori esztergomi érseknek kellett a király fejére helyezni. Kés?bb azonban, f?leg az oszmándúlás miatt a koronázások városokban (például Pozsonyban, Sopronban) is érvényesek lettek, és a szertartást az esztergomi érsek a nádorral, vagyis a világi hatalom képvisel?jével közösen végezte el. A ceremónia akkurátus szabályozása ezt leszámítva nem változott az évszázadok során.

Nem véletlenül: a Szent Korona az örök rendet képviseli, sohasem a korszellemet.

Nem véletlen, hogy a magyar királyok mindig nagy gondot fordítottak az ?rzésére. Az Árpád-korban a székesfehérvári káptalan tagjai, majd a királyi test?rök vigyáztak rá, Nagy Lajos királyunk uralkodása idején Visegrádon lelt otthonra. Mátyás király hozta létre az Országos Korona?r tisztséget az 1464. évi II. törvénnyel, miután uralkodása elején nyolcvanezer aranyforintért (mai áron nagyjából háromezermilliárd forintért) vissza kellett vásárolnia külföldr?l a Szent Koronát, amit Albert király özvegye, Erzsébet királyné ellopatott Kottáner Ilona nev? udvarhölgyével.

Az oszmándúlás idején a hadihelyzett?l függ?en változott a Szent Korona ?rzési helye, végül 1751-ben Mária Terézia hozta létre a Magyar Királyi Korona?rséget, amit ugyan a liberális II. József a szerzetesrendekkel együtt feloszlatott, ám II. Lipót király visszahelyezte jogállásába, és az 1790. évi VI. törvénnyel Budát jelölve ki a Szent Korona ?rzési helyéül.

1848-ban a forradalmi kormány ismét feloszlatta a korona?rséget, a Szent Koronát pedig 1849 elején Debrecenbe szállították. A forradalom összeomlásának pillanataiban még a megsemmisítésének gondolata is fölmerült, Batthyány Kázmár, Szemere Bertalan forradalmi kormányának külügyminisztere azt javasolta, törjék össze vagy vessék a Dunába. Szerencsére ez üres szájh?sködés maradt, 1853-ban ismét felállították a Korona?rséget, amely 1871-ben hivatalosan is visszakapta történelmi nevét. Az 1919-es bolsevista diktatúra harmadszor is feloszlatta, majd az 1928. évi XXV. törvénycikk újra rendezte a kérdést, a Magyar Királyi Korona?rség visszakapta jogait és feladatait.

A Szent Koronát 1944-ben a bolsevisták el?retörése miatt nyugatra kellett menekíteni, így került K?szegre, majd Velembe, végül a Korona?rség tagjai az ausztriai Mattseeben a földbe rejtették. A Pajtás Ern? ezredes parancsnokolta korona?rök amerikai fogságba kerülése után a Szent Korona is az Egyesült Államok felügyelete alá

került. 1978. január 5-én kiadták a Kádár-rezsimnek, amelynek képvisel?i, rettegve a Szent Korona ?si erejét?l, az éj leple alatt vették át. Végül, mint valami régiséget, múzeumba zárták. Ezután a kormány?rség, majd a Köztársasági ?rezred ?rizte egészen 2011-ig, amikor létrehozták a Honvéd Korona?rséget. Ebben nagy szerepe volt a Szent Korona 1945-ös védelmében részt vev? Vitéz József egykori magyar királyi f?hadnagy és bajtársai által 1991-ben alapított Magyar Korona?rök Egyesületének, amely mindvégig ápolta a korona?r-hagyományokat, többek között az eredeti egyenruha meghonosításával; sajnálatos, hogy a Honvéd Korona?rség ez utóbbi szép hagyományt nem vette át.

A számtalan más okból kritikák özönével okkal illethet? 1990-es Országgy?lés nagy érdeme, hogy visszahelyezte jogaiba a Szent Koronával ékesített magyar címert.

A magyarság ellenségei azóta is irtóznak t?le, mint az ördög a tömjénfüstt?l. Az ?ket gúzsba köt? nyomorúságos gy?löletre jellemz?, hogy infantilis sértegetésbe kezdtek, micisapkának, tökföd?nek nevezve önmagunk megtestesülését, örök Szent Koronánkat.

Ha lehet, még hangosabb hisztéria övezte 25 évvel ezel?tti kiszabadítását. Nagyjából azóta temetik a köztársaságot, alaptalanul, pedig lenne rá igény, tudva, hogy történelmi válsághelyzetekben mindig a Szent Korona és a magyar alkotmányosság adott megoldást, kibontakozási lehet?séget, sohasem a magyarságra mindig gyökértelenül ráoktrojált republikanizmus.

Tudja ezt a nemzet, ha nem is mindig tudatos ez az ismeret. De ott él mélyen a zsigereinkbe kódolva. Megindító volt a kollektív nemzetlélek felizzása 2000. január 1-jén, amikor a csikorgó hidegben hódoló emberek tömege állt sorfalat a Nemzeti Múzeumból az Országházba tartó Szent Korona útvonalán, és utána még napokig kígyózott a sor az Országháznál, ahol százezrek hajtottak fejet és térdet ?felsége, a Szent Korona el?tt, akárcsak az 1896-os ezredéves ünnepségsorozat idején.

A Szent Korona negyedszáz évvel ezel?tti kiszabadítása elindította az önmagunkhoz való visszatalálás folyamatát. Lassú, ellentmondásoktól sem mentes folyamat a nemzeti ébredés, de feltartóztathatatlan, és gyümölcsei egyre inkább beérni látszanak. Magyarországnak az alaptörvénye is ilyen gyümölcs, hiszen kimondja: „tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát, amely megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét”. Amikor a Szent Korona el?tt hódolunk térdet hajtva, egész hazánkat, teljes történelmünket, elpusztíthatatlan államiságunkat vesszük újra birtokba.

Ágoston Balázs - www.demokrata.hu



Ajánló